

BEELDEN VAN LICHT

Marinus van den Berg en Annemiek Punt

th ten have

Inhoud

<i>Zonder beelden geen leven</i>	6
<i>Wonder</i>	9
<i>Doorbraak</i>	11
<i>Voelbaar ver</i>	13
<i>Zoveel beelden</i>	15
<i>Nabije vriend</i>	17
<i>Zonder beeld</i>	19
<i>Moeizaam en met moed</i>	21
<i>Gemis</i>	23
<i>Blijf mij zien</i>	25
<i>Zonder verbeelding</i>	27
<i>Geen beelden</i>	29
<i>Gezien worden</i>	31
<i>Een nieuw zelfbeeld</i>	33
<i>Licht en liefde</i>	35
<i>Vol van leven</i>	37
<i>Licht voor jou</i>	39
<i>Hoofd vol beelden</i>	41
<i>Niet te verbeelden</i>	43
<i>Beeld van ontvankelijkheid</i>	45
<i>Licht in mijn ogen</i>	47

Zonder beelden geen leven

Beelden zijn zo oud als de mens. Sinds mensenheugenis zijn er beelden geweest. Mensen hebben altijd zichzelf en anderen willen afbeelden en zich iets verbeeld. Zonder verbeelding, zonder fantasie, film, poëzie, schilderijen en romans leven we niet. Beelden kunnen veel openbaren.

Men zegt dat we tegenwoordig in een beeldcultuur leven, en wie een boodschap meent te hebben kan het beste beeldende verhalen vertellen of beeldend spreken.

We leven met beelden van anderen, en vragen ons af hoe anderen ons zien. Ook leven we met zelfbeelden: hoe zien we onszelf? Maar zien we onszelf ooit wel helemaal, en zien anderen ons ooit zoals we zijn? We zijn minder transparant dan we zouden willen.

Ook de beelden van Annemiek Punt zijn niet transparant. Al laten ze licht door, ze houden ook licht tegen. Dat doen we als mensen ook: we geven licht en misschien zijn we wel geroepen om licht door te geven, maar tegelijk houden we licht tegen. Annemieks beelden zijn dan ook menselijke beelden. Bovendien ze zijn menslievend. Haar beelden vragen om kijken met mededogen.

Blinden willen zienden worden. Toch zijn veel zienden blind, al zien ze zichzelf als zieners. Soms volgt er een ontmaskering en zien we een kwetsbaar beeld.

Soms is er in een beeld wel een luchtbel te zien maar kun je die niet bereiken; zonder die luchtbel zou het een ander beeld zijn.

Beelden kunnen afstoten maar ze kunnen ook troosten. Vooral beelden van glas lijken er bijna toe uit te nodigen ze te strelen. Maar soms vragen ze dat juist niet te doen, zoals je ook nooit zomaar een mens streelt.

Beelden kunnen ontroeren maar ook appelleren om te behoeden: te behoeden wat kostbaar en kwetsbaar is.

Bij een aantal van Annemiëks beelden heb ik een tekst geschreven. Ik hoop dat ieder eigen woorden vindt en een eigen beeld vormt. Mag het menslievend en stralend zijn.

Marinus van den Berg

Wonder

Je ziet me
maar ook niet
Je ziet niet
wat je ziet
Je ziet me
altijd weer
van buitenaf

Ook ik zie niet
wat ik zie
Ook ik zie
niet wat ik
meen te zien
altijd weer
van buitenaf

Van binnenuit
zien
met andere
ogen
probeer ik
Maar een wonder
blijf jij
en ik voor jou.